Temps Ordinari - Baptisme

Per SilvestreF el dc., 05/01/2022 - 11:00

Is 40,1-5.9-11
Tt 2,11-14;3,4-7
Lc 3,15-16.21-22

Acabem el temps de Nadal. Hem anat considerant la revelació, l'epifania, la manifestació de Déu en Jesús des de diferents perspectives. Celebrem un esdeveniment determinant de la història del món religiós: Déu ha fet una opció per la nostra humanitat, per cadascun de nosaltres, i s'ha revelat com Aquell que mai no ens abandonarà a un destí cec i a la impietat del món.

Aquesta és la força del misteri de l'encarnació: la humanitat del nostre Déu que ens vol comunicar la divinitat a tots pel seu Fill Jesucrist. Els Pares de l'Església parlaven del misteri de l'Encarnació com una trobada meravellosa i un admirable intercanvi salvífic entre dos éssers que es busquen i que s'enriqueixen amb la col·laboració mútua. És el que els grecs anomenaven la sinèrgia, és a dir, que dues forces que col·laboren entre si, com la gràcia i la llibertat, es reforcen i es potencien mútuament.

Podem condensar la gran Bona Notícia del Nadal amb paraules de la primera lectura: *«Consoleu, consoleu el meu poble... parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa». «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien».*

I també, com a resum, no només de Nadal, sinó de tota l'experiència cristiana, tenim les paraules de la segona lectura: "*S'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes, i ens ensenya que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat, mentre esperem que es compleixi feliçment la nostra esperança, que es manifesti la glòria de Jesucrist, Déu gran i salvador nostre. Ell s'entregà a si mateix per nosaltres, per rescatar-nos de l'esclavatge de les culpes, deixar-nos nets i fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé".*

D'això es tracta, de fer el bé, d'estimar tot servint... seguint Jesús, que *'passà fent el bé*', com surt als Actes dels Apòstols (10,38), anant amb Ell, per l'Esperit, en Església.

Algunes consideracions sobre la festa d'avui:

- Els que anaven a batejar-se amb Joan confessaven els seus pecats. Però no els individuals, sinó els de la societat de la qual formaven part com a actors o com a víctimes. Segurament a molts de nosaltres mai no se'ns acudiria confessar-nos dels pecats de la societat de consum; per exemple, de la fam que aquesta societat provoca al món i de les morts que causa amb la multitud de les seves guerres. I tanmateix, en major o menor mesura som responsables d'aquesta societat a què pertanyem. Precisament Jesús va acudir al baptisme de Joan no per convertir-se i confessar els seus pecats individuals, sinó els de la seva societat, de la qual ell se sentia plenament membre.
- La conversió a què urgia Joan era un canvi radical en la manera de ser i de fer en relació amb els altres. No és un reparar i restaurar el passat, sinó una nova vida per construir un món nou, on regni la justícia, la compassió, les relacions de solidaritat. En Jesús, el model en què ha de desembocar aquesta conversió és ell mateix. I és possible per l´Esperit.
- És l'Esperit, com en els profetes, el que canvia el rumb de la vida de Jesús, no el baptisme de penitència de Joan. El veritable baptisme de Jesús és de l'Esperit Sant, per ser profeta del Regne de Déu; aquesta és la seva vocació, la seva missió. Per a això és l'ungit.
- El baptisme de Crist va succeir mentre Ell resava. Detall fonamental per advertir que la pregària és fonamental a la vida de Crist i a la vida de cadascun de nosaltres. Sense oració es corre el risc de cansar-nos i que tot segueixi igual. Sense oració no serà possible parlar amb unció i eficàcia, portant la conversió a les persones que ens escoltin. Sense pregària la nostra paraula sortirà de la boca, no del cor.
- Des de l'encarnació de Jesús, els éssers humans som mediadors de la bondat infinita de Déu Pare envers els altres éssers humans. De salvats, ens hem de convertir en salvadors.

Que la Santíssima Trinitat ens concedeixi d'experimentar com Jesús, per Ell, amb Ell i en Ell, l'amor immens que ens té el Pare, expressat amb aquelles paraules, ara dites a nosaltres: «Ets el meu Fill/la meva filla, el meu estimat/la meva estimada; en tu m'he complagut».

I que això sigui font de dinamisme i d'inspiració per a estimar i servir en tot. Que així sigui.

ETIQUETES
CONVERSIÓ ESPERIT SINÈRGIA PREGÀRIA